

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja dvakrat tedensko, in sicer vsako sredo in vsako soboto.

Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326.

Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo. Nafrankirana pisma se vobče ne sprejemajo. — Reklamacije se ne frankirajo.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. — Malih oglasov trgovskega značaja stane beseda Din 1.—. V oglasnem delu stane petitna enostolpna vrsta Din 1.50. — Pri večjem številu objav popust. — Naročnina za Jugoslavijo znaša mesečno Din 10.—, za inozemstvo mesečno Din 15.—, čekovni račun št. 14.335.

Štev. 67

Sreda, 19. avgusta 1936

Leto XI

Proč od srednjeveške dobe

Vsak, kdor je kdaj le povohal v politično življenje, bo takoj opazil, da morda človeštvo še nikdar ni doživljalo tako strašne zgodovine kakršno doživlja danes. Popolnoma nas spominja na srednjeveško dobo roparskih vitezov in klerikalnega fevdalizma. Noben zakon nič ne velja, nobena mednarodna pogodba. Kljub pogodbi, kljub prisegi ti skoči za vrat krvoločni ris in ti izpije kri, kadar se mu zazdi, kadar ga prime živalski instinkt.

To smo videli po vojni že večkrat v posameznih državah, zlasti pa imamo enako žalostno sliko v sedanjih španski državljanski vojni. Proti prisegi je planil španski fašizem na vlado ljudske fronte kakor volk na čredo ovac in vsi drugi volkovi mu pomagajo mesariti med ljudstvom, da bi ga zatrl, oziroma — požrl.

In če se vprašujemo, kaj je vzrok tej nemoralnosti?

Vzrok je pomanjkanje srčne in tudi katoliške kulture ter demokracije. Narodi in činitelji s srčno kulturo, bi tega ne prenesli. Tudi čut demokracije je kulturna dobrina, ki pomeni idealno strpnost ljudi med seboj in voljo, da se vsem na tem svetu socialno čimbolje godi. V današnji dobi je ta čut tembolj pomemben, ker je postala razlika med podjetniškim in delavskim razredom tako velika, da je milijone ljudi brez dela in jela. Tu more blagodejno vplivati le blagohotna demokracija, to je izravnanje teh krivičnih razlik med obema razredoma.

To je nujnost dobe.

Demokracija je naš najvišji ideal, če so vsi ljudje enaki. Demokracija je naša pravična zahteva. In če se nam krivica godi, če ne uspemo kljub temu, da jo zahtevamo, potem se moramo bojevati zanjo eventualno tudi s skrajno odločnostjo; boj za demokracijo je pravičen in moralen, boj proti njej je pa nemoralen in krivičen, je trinoško nasilstvo.

Ta namen smo imeli tudi, ko smo vložili za dovolitev naše socialistične stranke socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije.

Že danes lahko poudarimo, da bo naša stranka imela zaenkrat dve glavni nalogi, in sicer specialno za svobodo, to je za demokracijo in vzgojo v demokratičnem duhu; v drugi vrsti, dasi so to temeljne zahteve našega razreda, boj za socialne pravice delovnega ljudstva.

Za ureditev naših notranjih razmer so to važna vprašanja. Mi smo popolnoma prepričani, da pridemo le potom najpopolnejše demokracije do rednih znosnih razmer v državi. To pa uvidevajo vsi resni politiki v državi. Vsaj se nam to zagotavlja celo z najmerodajnejših mest.

Mi smo torej prav ob pravem času prijaviteli ustanovitev svoje stranke, ki bo nedvomno dovoljena, ker je potrebna za nas in za ureditev naših notranje-političnih državljanskih odnošajev.

Gverilska vojna v Abesiniji

Italija je slovesno proglasila zmago nad Abesinijo, kljub temu se boji nadaljujejo. Abesinski oddelki vojne se nenadoma pojavijo, izvršijo napad in zopet izčinejo. V Džibuti so vse bolnice polne ranjenih italijanskih vojakov, kar najbolje potrjuje, da so vesti o gverilskih napadih Abesincev resnične.

Zločinska državljanska vojna v Španiji

Po vseh normah morale in mednarodnega prava je upor v Španiji nasilstvo nad meščanstvom in delovnim ljudstvom. Vsaka legalna vlada bi smela podpreti le legalno vlado, če sploh veljajo še kaj prisegi na zakone in princip nevmešavanja v notranje razmere. Imamo že izkušnje v zgodovini zadnjih let, da ta morala ne velja, da se tepta vselej, kadar kapitalističnim verižnikom tako ugaja.

Zanimivo je tudi, da se prejšnji predsednik republike Zamora nahaja v taboru upornikov.

Prav te dni je izrekel sedanjí predsednik republike Azana znamenite besede: Meja Francije je v tem trenutku na gorovju Guadarrame. S tem je hotel Azana opozoriti Francijo na veliko nevarnost, da dobi Francija na pirenejski meji nevarnega sovražnika, zaveznika Italije in Nemčije, če bi zaradi nevtralnosti evropske demokracije morala podleči vlada ljudske

fronte v Španiji, ker fašistične dežele podpirajo upornike

Francoska vlada ima tudi nepobitne dokaze, da Nemčija zalaga upornike z vsemi vojnimi potrebščinami. Istotako Italija, Nemčija hoče zamenjati vojne ladje v španskih vodah. To je pa pretveza, s katero hoče zopet prepeljati vojni material upornikom ter pravlja tja še več ladij.

Francoska vlada je zaradi tega sklenila, da izvede ultimativno diplomatsko akcijo, ker je zavlačevanje dogovora o nevmešavanju očitno le manever.

Španska ljudska vlada ne zahteva tuje pomoči, kakor pravi Azana, pač pa zahteva v imenu pravice in poštenosti, da se ustavi podpiranje upornikov.

Mednarodna pomoč španskemu ljudstvu

Na poziv z dne 28. julija 1936 obeh delavskih internacional (soc. del. int. in intern. strok. zveze) so organizacije takoj poslale znatne zneske borilcem za demokracijo v Španiji. Tako:

Velika Britanija L. 1000, ena strok. org. v Zedinjenih državah 5000 dolarjev, Švedija 55.000 šv. kron, Norvegija 25.000 kron, Belgija 260.000 b. for., Francija 350.000 fr. frankov, Dan-

ska 25.000 kr, Čehoslovaška 25.000 Kč. in Nizozemska 10.000 goldirjev.

Vsi prijatelji demokracije in vsi sovražniki fašizma in s tem vojne in mednarodnega hujskanja, se pozivljajo na pomoč v boju za evropsko civilizacijo in ohranitev one politične kulture, ki utegne biti odločilna, ki spada med najboljše tradicije Evrope.

Krvave bitke na vseh bojiščih

Vladne čete in milica v ofenzivi. — ne potrebuje pomoči.

Odgovora o nevmešavanju še ni iz Rima in Berlina. — Španska vlada

Anglija podpiše sporazum o nevmešavanju, če ga podpišejo tudi Francija, Nemčija, Italija, Rusija in Portugalska. Odgovorili sta Rusija in Portugalska.

Vladne čete imajo težkoče na južnih bojiščih, dočim na drugih bojiščih z uspehom napadajo ali se branijo. Krvoločnost rebelstov kaže tudi angleško poročilo, da so rebeli spravili v ječe v Španiji nad en milijon delavcev in vladnih pristašev.

Ofenziva na Guadarami

Madridska vlada javlja, da se pripravljajo v gorovju Guadarama nad Madridom odločilna bitka. Pri Navalperal de la Mata v pokrajini Careres so že doživeli uporniki težak poraz. Katalonski predsednik Compango ze zvedel, da se nahaja otok Mallorca pred zasedbo po vladnih četah.

Vladne bojne ladje so obstreljevale južna obmorska uporniška mesta Ceuta in obrežje med Alžerikas in Kadiz. V Ceuti so bile porušene uporniške vojašnice in trdnjavske baterije.

Izpraznitev Granade. — Mir pred San Sebastianom

V Grandi je vlada dovolila, da odpravijo iz mesta 200 tujcev, ki se tam nahajajo.

Pred San Sebastianom je mir. Uporniki napadajo civilno prebivalstvo z letali, kar je proti vojnemu pravu.

Naraščajoča nepotrpežljivost. — Nemčija še vedno ni odgovorila na predlog glede nevtralnosti v španski vojni.

Hitler se je že vrnil v Berlin. V pondeljek, dne 17. t. m. pa še vedno ni odgovora na predlog Francije in Anglije, da naj se tuje države ne vmešavajo v notranje razmere Španije.

Pariški list pravi, da bo Nemčija odgovorila šele, ko bo gotova, da zmagajo uporniki.

In če se Nemčija tudi pridruži, bo to storila v nedoločeni obliki, ker bo hotela nadaljevati podpiranje upornikov. Nemčija je najprej izjavila, da španska vlada še ni ustregla protestu zaradi umora Nemcev. Španska vlada se je opravičila, odgovorila na predlog pa še ni. To zavlačevanje, pravi »La République«, ne more biti nič druge-

ga kakor zlobna volja. »Morning post« pa pravi: Nujno je, da se vprašanje uredi, če se noče, da postane Španija bojišče cele Evrope. Isti list izrecno poudarja, da bi bila pomoč španski vladi popolnoma legalna akcija, ker gre za legalno vlado. Demokracija se pa tega ogiblje. Vendar mora biti konec potrpljenja (ker tako daleč pa ne sme iti stvar, da se podpira upornike, ne pa legalno vlado).

Nemčija in Italija zalagata upornike na veliko

Anglež Sir Percival Philipps poroča, da ima Franco 20 Junkerjevih in 5 lovskih nemških letal ter 17 italijanskih kapronijev. V Seville je 60 Nemcev in 12 Italijanov, ki instruiraajo v strežbi letal in topov ter tudi sami sodelujejo v vojni.

Badajoz padel

Ljubljansko klerikalno časopisje je pri nas prvo poročalo o padcu mesta Badajoz ob portugalski meji. Badajoz vendar še ni v oblasti vstajšev, ker se milica v okolici še vedno nahaja v borbi s fašisti. Mesto so vladne čete zapustile, da se poskrbe za živili in municijo. Krivopriščni fašistični uporniki so vladno milico v mestu jako prijazno sprejeli, samo postrelili so teh poštenih boriteljev za zakon in pravico 1500 ter vse častnike, ker zavezniki klerikalizma in kapitala ne poznajo terorja in krvavih grozovitosti. Kaj ne, da je tako, ker tako čitamo v časopisju?

Trideseti dan vojne. — Žene na severni španski fronti

Odkar so stare Amazonke izumrle, še nismo v zgodovini doživeli enake borbenosti žena, kakor v sedanjí španski revoluciji. Žene čutijo, kje je poštenost in pravica, zato sodelujejo na severni fronti. Pred mestom Irunom so z moškimi vred napadle upornike v beg. Najprej je vladno topništvo preprečilo ustaški napad in med tem so vladne čete, predvsem žene navalile na ustaše in jih zapodile v divji beg ter jih popolnoma demoralizirale. S preganjanjem pa niso prenehale, na begu so jim prizadejale mnogo škode. Tako so žene osvobodile Santander ob Bistajskem zalivu, ki fašistom tako diši.

General Franco prodaja vrabca na strehi

General Franco je obljubil oni državi, ki bi ga podprla pri uporih finančno in vojaško španski Maroko kot odškodnino. Kupčija je povzročila vnemirjenje v Španiji in v vseh državah ob Sredozemskem morju. Enako ponudbo je napravil tudi znani tihotapec Mach, ki se pogaja v imenu upornikov za denar s tujimi državami glede pristanišča Rio de Oro, ki se nahaja v zahodno-afriški španski koloniji.

Francoska vlada za Društvo narodov

Nota zunanjega ministra Delbosa

Francoski zunanji minister s. Delbos je poslal glavnemu tajniku Društva narodov noto, v kateri ponovno razlaga svoje načelne izjave ter poudarja, da je treba dati Društvu narodov popolno avtoriteto in finančno podporo. Svoje stališče bo še posebej pojasnil k predlogom drugih držav še pred novim sklicanjem seje Društva narodov.

Tudi to vprašanje kaže, da hoče fašizem izsiliti razkroj Društva na-

rodov, da bi lažje diktiral narodom. Fašizem ne odgovarja na nobeno mednarodno vprašanje precizno in nikjer noče sodelovati v interesu mednarodnega sporazuma. Če demokracija tega ne vidi in ne čuti, ji ni pomoči, čeprav je v ogromni večini.

Znaní ras Gukša, ki je izdal abesinsko vojsko, se namerava podati v Italijo.

Potovanje v Španijo

(II.) Predsednik Sozialistične delavske internacionale s. Louis de Broucker je v imenu internacionale s Petrom Nemijem obiskal bojujoče se delavce v Španiji.

Vračam se pravkar s kratkega potovanja v Španiji. Hotel sem v čim krajšem času, ki je danes izredno dragocen, zbrati čimveč poizvedb in vtiskov.

Toda že iz dosedanjih mojih poizvedovanj morem ugotoviti dvoje:

Prvič, da sta španka vlada in špansko ljudstvo vsekakor v položaju, da upor premagata, če se obema stranikama prepusti, da stvar poravnata med seboj.

Ni dvoma, da je pripravljena vojaška veleizdaja imela strašne posledice. Število častnikov, ki so javno prelomili prisego zvestobe ali se vedli nezanesljivo, je 75 do 80 odstotkov. Velik del vojske so potegnili s seboj. Polastili so se utrjenih mest, velikih zalog orožja in vojaških preskrbnih potrebščin. Legalna vlada je bila nenkrat oropana skoraj vseh akcijskih sredstev in izdajalci so utegnili upati, da bodo pahnili državo v anarhijo.

Toda odgovor ljudstva je bil veličasten. Od prvega dne so se ljudske milice, brez vojaške izvežbanosti in skora brez orožja pokazale s svojo zmagovito hrabrostjo.

Nihče sicer ni dvomil o hrabrosti španskih proletarcev. O čemer bi lahko dvomili je prej talent za organizacijo. Tudi tu so ogromno izvršili: v malo dneh je republika zbrala znatne borbene sile, postavila kadre, preskrbela municijo in prehrano, organizirala izdelovanje orožja. Obenem je vpostavila notranji red: povsod se je zopet pričelo z delom, mesta so zopet mirna, politična nasprotja so pozabljena ali odgledana.

Ne da bi se obotavljal, lahko že danes ugotavljam, da je vlada vojaško, finančno, politično in moralno v premoči.

Republikanska Španija je dovolj močna, da se sama brez kake pomoči bori proti fašizmu; ni ji pa mogoče zadostno se upreti skupnemu napadu vseh fašističnih sil Evrope. Njih koalicijska je danes dejstvo ter si je treba biti glede posledice teh dejstev na jasnem.

Portugalska, Nemčija, Italija bolj in bolj med vojskujoče. To se godi na več načinov.

General Franco ima vojsko v Afriki, tvorijo jo tujska legija in marokanski najemniki. Skuša se prav sedaj spraviti v Evropo. Če se mu bo to posrečilo, se ima zahvaliti pomorskim in zračnim pomočkom Italije in Nemčije, ki sta jih poslali v območje gibraltarske ožine. Že sedaj so italijanska letala, katerih nakatera so bila še 28. julija v seznamu italijanske zračne flote, sodelovala pri upornikih. Pri

Francu se je ugotovilo vsaj tri trimotorna nemška letala; na enem je bila številka le slabo preslikana. Križarka »Deutschland« podpira upornike za sedaj s svojo nazvočnostjo, kmalu pa pa morda tudi s svojimi topovi. Štiri nemške ladje potujejo v Barcelonu, da bodo tam »demonstrirale«, iz cesar pa lahko vsak hip nastane »kazenska« ekspedicija. Skoraj opravičeno sumimo, da popelje ladja iz Hamburga, ki bo peljala tudi 28 letal, te za Španijo — seveda v Maroko.

Če bi torej Franco spričo te mo gočne podpore imel dalje časa odprto pot po morju, bo postal položaj španske vlade bistveno težji. Tudi potem se bodo, kakor sem prepričan, prodirajočemu nasprotniku trdno upirali; toda proti vojaški premoči, ki bi utegnila postati polagoma prehuda, preti delavcem vendarle očitna nevarnost, da bi bili končno premagani.

Toda se tem bi bile premagane z njim potem zahodne demokracije. Zakaj, če španska vojna zavzame te oblike, nastane neizogibno splošna vojna.

Zakaj nihče ne bo tako neumen, ki bi veroval, da bo Franco pomoč, ki mu jo nudita obe fašistični vladi, prejel zastoj. Zmagati more le, če postane njiju vazal (podložnik). Njegova vlada bi zasidrala Hitlerja in Mussoolinija v Maroko, ob morski ožini. Dobila bi s tem gospodstvo nad vsem zahodnjim Sredozemskim morjem, bi odrezala evropsko Francijo od francoske Afrike ter prerezala zvezo Anglije v Indijo.

In to bi pomenilo, da morata Francija in Anglija končno pričeti z vojno, ker nista mogli pravočasno storiti svojo dolžnost: dolžnost, da rešita mir!

Vem, kako tehtno je to, kar moram sedaj povedati in povem le zarditega, ker mi to nalaga grenka dolžnost vesti.

Absolutno sem prepričan, da se nahajamo na odločilni točki za rešitev miru, demokracije in socializma — te trojice, ki jih v svojem misljenju

Demokracija je neobhodna potreba našega ljudstva

Bobić in Ranko Trifunović sta imela v Skoplju konferenco s svojimi prijatelji in prijatelji Ace Stanjevića.

Ranko Trifunović je na konferenci pojasnil boj združene opozicije za demokracijo ter grajal postopek nekaterih strank, ki otežkočujejo akcijo. Izjavil je, da je demokracija neobhodna potreba našega ljudstva. Združena opozicija se bo borila za resnično demokracijo in bo zahteva-

nise nikdar mogel ločiti in so tudi resnično neločljive.

Ravnanje fašističnih držav ni nič drugega kakor resničen napad.

V Evropi se to utegne zgoditi. Ob enakem pomanjkanju poguma se lahko dopusti zrušitev španske republike, kakor se je to zgodilo v slučaju Abesinije. Ali ne govore celo o »nevtralnosti« med špansko vlado in tolpo veleizdajalskih častnikov — beseda, ki kruto žali vse naše pravne čute!

Evropa to dopušča! »Da reši mir«, pravijo — kakšna nepojmljiva zaslepljenost!

Ali nihče ne vidi, da se s pristankom, z vednim umikanjem, kazanjem slabosti za slabostjo, kapitulacijo za kapitulacijo, prepušča fašizmu inicijativno in politično vodstvo v Evropi? Ali nihče ne opaža, da je njega predrznost vsak dan večja, da se bo stopnjevala do neizmernosti in da se ne bo ustavil, marveč nas bo pahnil v vojno — toliko bolj gotovo, kolikor manj poguma bomo imeli.

Recimo, če bomo imeli enako »previdnost«, ko bo nemški fašizem ponovil igro, organiziral v sudetskoniških pokrajinah upor in zahteval od nas »nevtralnost« med uporniki in čehoslovaško vlado. Ali bomo s tem pridobili mir?

Niti za to ceno ne, ker bo izzivanju sledilo le novo izzivanje. Ta nam pa prinese obnem državljansko vojno. Kajti zakaj bi pri nas doma ne smeli vojaštvo, bankirji, fašisti storiti isto, kar se je drugod tako dobro posrečilo? Zakaj ne bi smeli v pomočjo tujih bajonetov uničiti demokracijo tudi pri nas?

Potem šele bi se branili? In kdo vendar ne razume, da bi bilo potem prepozno?

Sedaj je treba rešiti mir s tem, da se reši špansko republiko. Če bomo dopustili zaradi pomanjkanja poguma, da jo fašizem zadavi, potem bo vojna, najstrašnejša vojna ob najbolj neugodnih razmerah skoraj neizogibna.

Sedaj ali nikoli! Morda ima Evropa le še nekoliko dni časa, da se odloči.

Po Louis de Brouckeru.

Blumove reforme

Hitro delo vlade in zbornice.

Zbornica je odobrila v petem čitanju izpremembe zakonskega načrta o žitnem zavodu s 386 glasovi proti 187.

Zbornica je tudi odobrila zakon o kreditni pomoči malim industrijcem, obrtnikom in kmetom.

Senat je odobril zakon o razširjenju državnega jamstva za kredite, za izvoz na dve milijardi frankov.

Šolska obveznost je bila razširjena do končanega 14. leta starosti.

V upravni svet francoske banke je bil imenovan tudi s. Jauhaux.

Salengro za špansko vlado

Francoski notranji minister Salengro je te dni na nekem zborovanju v Lillu javno izjavil, da so simpatije francoske vlade na strani legalne španske vlade. Levičarski krogi so sprejeli to izjavo z velikim navdušenjem.

Sodrug Jouhaux v Madridu

Glavni tajnik francoskih strokovnih organizacij s. Jouhaux je odletel s posebnim letalom z Toulouse v Madrid, da tam podpre s svojimi sveti madridsko vlado.

Konferenca Male antante

Letošnja konferenca zunanjih ministrov Male antante se bo vršila 12. septembra v Bratislavi.

Glavni predmet razprave bo novi položaj v Podunavju po sklenitvi nemško-avstrijskega dogovora.

Zopet smrtna nesreča rudarja

V nekem rudniku v Hudi jami se je v petek, dne 14. t. m. smrtno ponesrečil 19-letni rudar Franc Mejak. Ponesrečeni je padel okrog 70 m globoko v rudniški jašek in obležal na licu mesta mrtev. Kot vzrok nesreče se navaja pomanjkanje luči in morda še drugih nedostatkov, kar bo šele ugotovil komisija. Tako padajo žrtve črnega diamanta dan za dnevom v borbi za košček trdega kruha.

Balkanska banka. Listi poročajo, da bodo na prihodnjem zasedanju gospodarskega sveta Balkanske zveze sklenili ustanoviti posebno balkansko banko, ki naj bi pospeševala trgovinske odnose med balkanskimi državami. Za to banko se baje zanima tudi Francija.

V. Lebedev-Kumač:

Vsakemu svoje

Olga Aleksandrovna se je prijazno nasmehnila gostinji in si popravila moker šop las, ki ji je visel preko utrujenega obraza.

— Sedite, draga Nina Konstantinovna. Še pozdraviti vas ne morem tako kot se spodobi? Saj vidite!

Spustila je likalnik na samovar in obupno odprla roke. Na mizi so ležali kupi zlikane ali za likanje pripravljene, še vlažnega perila. Smrdljivo petrolejsko kuhalo je soplo na tleh. V medeni posodi na ognju je venomer nekaj cvrčalo in grgralo. Na vsakem stolu so ležali krožniki z jajci, z moko za prežganko in z drugimi rečmi, ki jih kuhanja nevesč človek niti ne razume. Z drobtinicami posuti, nežno rožnati zrezki so čakali na ponvi. Zrak je bil prepojen z vonjem pražene čebule in čistege perila ter s sinjkastim, rahlim dimom oglja v likalniku.

— Ali vidite to zmešnjavo? Pričela sem navsezgodaj in ves božji dan nisem utegnila, da bi se bila vsaj za hip vsedla! Ah, nikar me tako ne

glejte, prosim! Danes res sem prava pepelnica!

Gospa Olga si je v zadregi obrisala s predpasnikom potno čelo in se spustila na divan poleg Nine Konstantinovne.

— Kako lepo ste danes oblečeni — kar sitno mi je, če vas pogledam! Zares zavidam vas. Kako neki ste le utegnili tako kmalu končati svoje opravke?

Gospa Nina je stegnila nožice v lakastih čeveljčkih in potrkala s peti ob peto:

— Kaj pa mislite — kakšne opravke neki?

— No, hojo na trg, pospravljanje, obed!

— Ah, kaj še! Ali res mislite, da imam za vse to čas? Lepa reč! Mar mi je!

— Toda, draga gospa... saj bo danes prišel obenem z mojimi Nikolajem tudi vaš gospod soprog?

— No, in kaj potem?

— Mislila sem, da ga ne bo. Nemara so ga zadržali službeni opravki?

— Ne, nikakor ne! Moj Sergej in vaš Nikolaj prideta prav gotovo da-

nes, kakor sta bila sporočila. Danes, pravim... No, in kaj potem?

— Ka-aj? Ampak... Vaš soprog je bil tri mesece na potovanju. Tri mesece ga niste videli... Kako je torej mogoče...

Gospa Nina se je veselo zasmejala:

— Kaj pa vam je, ljuba duša?

— Kaj? No... čudim se, da niste ničesar pripravili. Ali je mogoče, da niste skuhalih kosila niti pospravili stanovanja?

— Nisem!

Gospa Olga je začudeno skomignila z rameni:

Kar nič vas ne razumem, gospa.

Jaz pa vas ne! Čemu neki bi bilo vse to potrebno? Ni vredno, da bi človek govoril.

Gospa Nina je vzela iz torbice ogledalce in si pričela skrbno pudrati nosek.

Gospa Olga je med tem planila k petrolejki in jela vneto mešati noko reč, ki je zavrela čez rob in se je hotela prismočiti.

Trenutek pozneje sta obe znanki zopet sedeli druga poleg druge. Obe sta bili enako mladi in prikupni. Toda gospa Olga je utrujeno zapirala oči,

ki so ji zardele od vročine. Pot ji je lahko curljal po utrujenem obrazu. V naglici se je bila vrezala v prst na levi roki, ki je bil zdaj nerodno zavit v krvavečo cunjico. A gospa Nina, v kratki promenadni obleki, napudrana in rdečelična, je bila vsa zavita v oblak parfema in si je zadovoljno ogledovala z bleščočimi očmi, manikirane in lakirane nohte.

— Hotela sem vas vprašati, Olga Aleksandrovna, kdaj pride vlak? Ne vem točno, ali ob pol sedmih ali ob pol osmih?

— Točno o pol osmih. Nikolaj mi je bil brzovjavil.

Torej bosta čez poldrugo uro že doma. Zdaj je ob šestih. No, navsezadnje imam še dovolj časa. Hotela bi ju namreč presenetiti na kolodvoru.

— Moj Bog! Jaz pa res ne bom utegnila. Saj je že ob šestih!

— Pa z Bogom! Ne bom vas motila. Morebiti se bomo vsi skupaj za trenutek oglasili pri vas. Saj imamo do kolodvora samo par korakov.

— Le pridite! Zelo me bo veselilo, če bom videla vašega soproga!

(Dalje prihodnjič.)

